



HÍVÓ SZÓ

4 ÉVF. 27. SZÁM 2019 OKTÓBER

Alapítási év: 2012

HITÉLETI HAVILAP



HALLGASS ISTEN HANGJÁRA!

„Saját füleddel hallhatod a mögötted hangzó szót: Ezen az úton járjatok, se jobbra, se balra le ne térjetek!”
(Ézsaiás 30:21)

Egy lelkigondozó, aki egy függőségből szabadult meg, ezt írta: „Gyógyszerfüggőség miatt kezeltek, és ahhoz, hogy kijuthassak, munkát kellett találnom. Hónapokig kerestem állást, de senki nem akart alkalmazni. Egy napon a buszra várva egy kis, sürgető hangot hallottam, mely azt mondta, hogy nézzek hátra. Eppen egy ügyvédi iroda előtt álltam. „Menj be, beszélj a főnökkel, mondd el, hogy munkát keresel!” – hallottam ismét a hangot. Ez örültség! – gondoltam, de az a „csendes, szelíd hang” egyre sürgetőbb, így hát engedelmeskedtem. Amikor elmondtam az ügyvédnek, hogy mi a helyzet velem, ő megértett, mert a családjában szintén volt valaki, aki függőségből próbált szabadulni. Rám nézett és azt mondta: „Különös, hogy ma jött. Eppen azon gondolkoztam, hogy felveszek egy titkárt, de nem volt időm arra, hogy megfogalmazzam az álláshirdetést.” Két héttel később enyém volt az állás, sokkal jobb munka, mint bármelyik, amit korábban megpályáztam. Több fizetést kaptam, és a képességeimet a lehető legjobban tudtam kamatoztatni.”

A gond nem az, hogy Isten nem szól többé hozzánk, hanem az, hogy nem ismerjük fel a hangját. Ne utasítsd el túl gyorsan a felbukkanó gondolataidat (ld. 1. Korinthus 2:16)! Általánosságban szólva: Isten nem fog mennydörgést küldeni odafentről, hogy felhívja a figyelmünket. Sokkal gyakrabban szól a gondolatainkon, egy családtagunkon, egy barátunkon, tanárunkon, lelkészünkön keresztül, a körülmények változása által, egy a Szentírásban hirtelen megszólaló igevers vagy egy tehetséges író munkája által, vagy épp a csendben, amikor tökéletes békességével tölti be szívünket. Tanuld meg hát felismerni Isten hangját!

Forrás: www.maiiige.hu

LELKI VILÁGOSSÁG

„És világosság lesz az estének idején.” (Zakariás 14,7)

Sokszor nézünk várakozásteljesen a jövőbe, az öregség idejére és elfeledjük, hogy „világosság lesz az estének idején”. A szentek közül némelyiknek élete legkedvesebb része az öreg kor. Balzsamos fuvallat érinti a tengerész arcát, amikor a halhatatlanság partjaihoz közeledik, csendesebb hullámok táncolnak hajója körül, gyönyörű vidék mosolyog felé, nyugalom uralkodik körülötte, mély, csendes, ünnepélyes nyugalom. Az öregség oltáráról eltűntek az ifjú tüzesség hevesen lobogó lángjai, de megmaradt a komoly érzelem valódi lángja. A zárandókok elérték az „En gyönyörűségem” földjét, azt a boldog mezőséget, mely a mennyországot képezi e földön. Angyalok látogatják, mennyei lég áramlik át rajta, a Paradicsom virágai nőnek benne, a légkört Szeráfok éneke tölti be. Némelyek évek hosszáig időznek itt, mások pedig csak néhány órára jönnek ide elköltözésük előtt, ez földi Éden. Szabad vágyódva várunk azt a pillanatot, mikor az ottani gyönyörű bokrok árnyékában üdülhetünk, és addig megelégszünk a reménységgel, míg megérkezik az élvezet ideje. A nap, mikor leáldozik, nagyobbak tűnik, mint mikor magasan van az égen és pompás fény aranyozza meg a lemenetelét kísérő felhőket. A fáradtság nem képes megzavarni az öregség kedves alkonyának nyugalomát. A szív a drága tapasztalatok érett gyümölcsét gyűjti felüdülésül az élet vacsorájához és a lélek elkészül a nyugalomra.

Az Úr népe világosságnak örvend még a halál óráján is, a hitetlenség remeg és retteg. Az árny leszáll, az éj jön, az élet végéhez közeledik. Oh, nem, kiált a hit, éppen most van vége az éjszakának és felvirrad a valódi nap. Megjött a világosság, a halhatatlanság világossága, Atyád arcának világossága. Tedd össze lábaidat ágyadon, nézd az üdvözült lelkek várakozó seregét! Angyalok visznek el téged. Él boldogan, szeretett lélek, te elvitettél, integetsz kezekkel. Oh, most lesz világosság! A gyöngykapuk nyitva, az aranyutcák ragyognak a nemes jáspis csillogásától. Mi behunyjuk szemeinket, de te látod a láthatatlanokat. Él boldogan, testvér, nálad már világosság van estének idején, nálunk még nem.

Forrás: www.reformaltbaptista.hu



NE PRÓBÁLD ERŐLTETNI!

„Szépen megalkotott mindent a maga idejében, az örökkévalóságot is az emberi értelem elé tárta, de az ember mégsem tudja felfogni Isten alkotásait elejétől a végéig, amelyeket megalkotott.” (Prédikátor 3:11)

Az élet gyakran nem úgy alakul, ahogy terveztük. Nem léptetnek elő, a karriered mellékvágányra kényszerül, vagy egy kapcsolat megy tönkre, és minden ébren töltött időben azon töprengsz, hol rontottad el. A lelki nyugalom titka, ha belátjuk, hogy a kezdettől a végig Isten munkálkodik, és elfogadjuk, hogy ő ezt az ő menetrendje szerint teszi.

Próbáltad már valaha kapkodva, csomagokkal teli kézzel kinyitni a lakásod ajtaját úgy, hogy közben még a telefonod is csörgött? Hiába volt nálad a megfelelő kulcs, a kapkodás és erőlködés miatt nem tudtál ajtót nyitni. Amikor lenyugodtál, minden működött gond nélkül. Egy lelkigondozó szerint: „Ne erőlködj annyira! Ezzel saját magadat szabotálod. Ha eldöntöd egy helyzetről, hogy jó vagy rossz, akkor mindjárt kezdeni akarsz vele valamit. Például, ha valaki „jó”, akkor elkezdod hasonlítani magadat: jobb vagy rosszabb vagyok? Miben kell fejlődnom? Ezzel kimerítjük magunkat, mielőtt még bármihez hozzáfognánk! Amikor meredek az út – sétálj felfelé! Ha meg kell kerülnöd az akadályt, kerüld meg! Fogadd el az előtted álló utat! A Biblia azt mondja, hogy „mindennek megszabott ideje van, megvan az ideje minden dolognak az ég alatt” (Prédikátor 3:1). Néha ez azt jelenti, hogy nem azt kapod meg, amit ma akarsz, hanem azzal kell beérned, amid ma van. Talán valaminek történnie kell előbb. Vagy Isten egy fontos leckét akar megtanítani neked, te pedig ezt próbáld elkerülni. Vagy egyszerűen még nem jött el az ideje. Ne erőlködj annyira azon, hogy a dolgok a te menetrend szerint történjenek! Tedd meg, amit tehetsz békességben, bíz a többi Istenre, és figyeld, ahogy a lehetetlen is a helyére kerül!”

Forrás: www.kegyelem.hu



„Semmit sem cselekedvén versengésből, sem hiábavaló dicsőségből, hanem alázatosan egymást különbeknek tartván ti magatoknál.” (Filippi 2,3)

MAGYARÁZÓ BÁTORÍTÁS:

Testvéreim, olvassátok el a Jelenések könyvét az elejétől a végéig és kérdezzétek meg magatoktól: vajon nem volna-e jobb kevesebb időt tölteni viszálykodással, versengéssel, és inkább elgondolkodni azon, hogy milyen gyorsan közeledünk a végső nagy válsághoz. Akik úgy szeretnék feltüntetni, hogy e mostani, az Úr által a földre bocsátott ígéreteknek nincs különleges jelentőségük, hamarosan kénytelenek lesznek megérteni azt, amit most jobb szeretnének nem megérteni.

LÁSD ISTENT JÓ APAKÉNT

„Fiam, te mindig velem vagy, és mindenem a tied.”
(Lukács 15:11)

A hit azt jelenti, hogy elhiszük, hogy jó Istenünk van, aki védelmével és gondoskodásával veszi körbe azokat, akik bíznak benne. Emlékszünk a tékozló fiú példabeszédére (Lukács 15:11-32)? Jézus azért osztotta meg velünk ezt a történetet, hogy illusztrálja, milyen jó mennyei Apukánk van. A rossz útra tért fiú eltékozolta az örökségét, mielőtt úgy döntött, hogy hazamegy édesapjához bérésnek. Azonban, mielőtt hazaért volna, az édesapja már messziről meglátta, eléfutott és átölelte. Ahelyett, hogy bérésévé fogadta volna, így szólt a szolgákhoz: „Hozzatok neki a legszebb ruhát! Hozzatok gyűrűt és szandált a fiamnak! Öljük le a hízott borjút és ünnepeljünk!” Amikor az idősebb fiú hazatért a munkából és tudomására jutott, hogy kicsoda ünnepszajlik, megharagudott és nem volt hajlandó bemenni a házba. Édesapja kiment hozzá, és kérdésére, hogy mi a baj, így fakadt ki: „Tudod, én évek óta szolgállak, és még egy juhot sem adtál, hogy a barátaimmal ünnepeljek. De ahogy ez a tékozló fiad hazajött, rögtön levágtál egy hízott borjút a tiszteletére!” Az apa így válaszolt neki: „Fiam, te mindig velem vagy, és ami az enyém, az egyben a tiéd is. Ünnepeljünk, mert a testvéred halott volt, de most újra él. Elveszett volt, de megtaláltatott.” Látod már, hogyan tekintett az idősebb fiú az apjára? Úgy látta az édesapját, mint egy keményszívű, szűkmarkú embert. Azt hitte, meg kell dolgoznia, hogy valami jót kapjon az édesapjától. Nem ismerte fel, hogy már az övé volt az örökség! Bármikor leölhette volna a hízott borjút és ünnepelhetett volna. Csakúgy, mint a példabeszédbeli apa, Isten is már neked adta az örökségedet Krisztusban. Ne szalaszd el, azáltal hogy kételkedsz Isten jóságában, vagy azt gondolod, hogy meg kell dolgoznod érte, hanem élvezd! Lásd az Atya jóságos, szerető szívét feléd, és ünnepeld az örökségedet ma!

Forrás: www.ahitat.hu



EGY VÁRATLAN ÓRA

„Csendesedjete el, és tudjátok meg, hogy én vagyok az Isten!” (Zsoltárok 46,1)

A munkahelyen egy mozgalmas napra számítottam, találkozók és határidős feladatok között. Még ebédidőre is be volt tervezve egy megbeszélés. Eldöntöttem, hogy készítek egy tervet órára lebontva a feladataimat. Mindent meg tudtam csinálni, tartva magam a tervhez, de szabadidőm semmi nem maradt. Délután 11 órakor megkönnyebbültem, mert minden, amit be kellett fejeznem a kétórás üzleti ebéd előtt, készen lett. Ahogy vártam a többiekre, rájöttem, hogy valami elkerülte a figyelmemet: az üzleti ebéd csak délben kezdődik, és egy óra hosszúra lett tervezve, nem kettőre. Az extra, nem tervezett óra ajándék volt számomra. Először úgy gondoltam, hogy a fennmaradó időt munkával töltöm. De ehelyett inkább leültem, és a földön kinyújtottam a lábam. Az egyik kezemmel a mellkasomon, a másikkal a hasamon éreztem minden lélegzetvételt. Így imádkoztam, kérve Istent, hogy frissítsen fel és nyugtasson meg. Miközben élveztem a váratlan szünetet, eszembe jutottak Jézus szavai: „Márta, Márta, sok mindenért aggodsz és nyugtalanokodsz, pedig kevésre van szükséged, valójában csak egyre” (Lk. 10,41-42). Ez emlékeztetett arra, hogy még a legsűrűbb napom ütemtervében is tudok Istenre időt szánni.

Forrás: www.csendespercek.hu

IDŐSEK IMÁJA

Uram, köszönöm Neked az ajándékba kapott éveket és évtizedeket. Köszönöm életem minden eredményét, amivel megörvendeztetted és minden kudarcát, amivel korlátaimra figyelmeztetted. Köszönöm családtagjaimat, akik elviselnek, akik mellettem állnak és szeretnek.

Uram, kérlek, bocsásd meg, amit rosszul tettem, és amit elmulasztottam. Köszönöm, hogy Te nem még nyugdíjba, hanem ma is mindent megteszel üdvösségemre. Uram, adj nekem hálás szívet, hogy mindig észrevegyem: több okom van a hála, mint a panaszra. Ments meg az irigységtől, elégedetlenségtől, nyugtalanságtól, a mindent-tudás látszatától és a mindent-jobbantudás hazugságától, a gyanútól, hogy valaki mindig bántani akar. Ments meg a közönytől, a házsártos, barátságtalan viselkedéstől, az örökös zsörtölődéstől, a rút önzéstől, a mindent elborító keserűségtől és a hiábavalóság nyomasztó érzésétől. Uram, adj erőt, hogy békésen hordjam az öregkor terheit, humorral fogadjam feledékenységem jeleit, erőtlenségemet, érzékszerveim tompulását, testi-szellemi erőm hanyatlását.

Uram, adj bölcs szívet, hogy meg ne feledkezzem a végről itt, és a kezdetről odaát. Kérlek, adj kedvet a munkához, amit még elvégezhetek. Tégy hasznossá, hogy ne érezzem csak tehernek magam és adj alázatot, hogy belássam egyre inkább másokra szorulok. Adj kedvet az imádsághoz, a Veled való beszélgetéshez. Adj világosságot, hogy jól lássam magam, és jól lássak másokat is. Adj jó kedvet és nyitottságot, hogy még mindig tudjak befogadni és adj szeretetet, hogy ne csak panaszkodjak mások hidegsége miatt, hanem áraszam szereteted melegét.

Uram, maradj az, aki mindig voltál: megbocsátó Édesatyám. Ez indítsd arra, hogy én is tudjak megbocsátani. Ne engedd, hogy valaha is fáradt legyek a köszönetmondáshoz. Ne engedd, hogy valaha is abbahagyjam dicséretedet. Tartsd meg és növeld hitemet. Szólj Uram, még hallja a Te szolgád! Ámen.



ÁLDÁS

Legyen előtted jól kitaposott út,
Hátad mögül fújjon mindig a szél,
A nap melegen süsse arcodat,
Az eső puhán essen földjeidre,
S míg újra találkozunk,
Hordozzon tenyerén az Isten!

LÁTHATATLAN AKADÁLYOK

„Csalárdabb a szív mindennél, javíthatatlan; ki tudná kiismerni?!” (Jeremiás 17,9)

Egy méhecske szállt be az autóba, és a szélvédőn keresztül szeretett volna elmenekülni. Perceken át próbálkozott, miközben újra és újra az üvegnek csapódott. Amikor felém repült, gyorsan kinyitottam az ablakot, és kiszállt a szabadba.

Elgondolkodtam, hogy a saját életemben vajon mennyi láthatatlan akadály képes visszatartani, hogy megtapasztaljam a teljes szabadságot és az Isten által számomra készített áldásokat. Vajon van-e olyan eltemetett nehezítés, rejtett büszkeség, félelem, régi szokás, hamis meggyőződés vagy lázadás bennem, amelyet még nem ismertem fel? Jeremiás 17,9 arról beszél, hogy bár mi úgy gondoljuk, ismerjük szívünket és gondolatainkat, mégsem értjük teljesen önmagunkat, és mozgatórugóinkat. Jeremiás feljegyezi: Én, az Ur vagyok a szívek ismerője, a vesék vizsgálója (17,10). Mivel egyedül Isten az, aki teljesen ismer minket, így imádkozhatunk: „Vizsgálj meg, Istenem, ismerd meg szívemet... és gondolataimat! Nézd meg, nem járok-e téves úton, és vezess az örökkévalóság útján!” (Zsoltárok 139,23-24). Támaszkodhatunk Istenre, aki segít felismernünk a láthatatlan akadályokat, amelyek távol tartanak minket Krisztus szabadságától és áldásaitól.

Forrás: www.csendespercek.hu

NEM AZ SZÁMÍT, HOGY KI,
HANEM AZ, HOGY KIÉ!

„Ki vagyok én, hogy elmenjek a fáraóhoz, és kivezesse Egyiptomból Izráel fiait?” (2.Mózes 3:11)

Amikor Isten azt mondta Mózesnek, hogy őt fogja használni arra, hogy kiszabadítsa Izráel fiait az egyiptomi rabszolgaságból, a következő párbeszéd zajlott le közöttük: „Most azért menj! Elküldelek téged a fáraóhoz: vezess ki népemet, Izráel fiait Egyiptomból! Mózes azonban ezt felelte erre az Istennek: Ki vagyok én, hogy elmenjek a fáraóhoz, és kivezesse Egyiptomból Izráel fiait? De Isten azt mondta: Bizony, én veled leszek!” (2.Mózes 3:10–12). Mózes egyetlen kérdésbe foglalta minden félelmét és bizonytalanságát: „Ki vagyok én?” De ez nem jó kérdés. Nem az számít, hogy ki vagy, hanem az, hogy Kié vagy! Azon a napon Isten kijelentette Mózesnek a nevét: „Én vagyok.” Az ő neve a megoldás minden problémára és válasz minden kérdésre. Az ő neve lecsendesít minden félelmet, pecsét minden imádságra, megnyer minden csatát. Az ő nevére az angyalok meghajolnak és a démonok reszketnek. Az ő nevében bocsánatot nyerünk bűneinkre és hatalmat kapunk általa. Teljesen lényegtelen, hogy ki vagy. Isten nem azért használ minket, akik vagyunk, hanem annak ellenére, akik vagyunk. A menny nem fog csődbe menni, ha te nem adod be a tizededet. Ha máshol használod talentumodat, attól még Isten országa nem megy tönkre. De olyan okok miatt, amiket csak az idő és tér túloldalán érthetünk meg, Isten úgy döntött, hogy céljait hozzánk hasonló átlagemberek által valósítja meg. Félsz hitben elindulni, mert tartasz a kudarcától? Lehetetlennek tűnik számodra a helyzet? Isten számára nem az! Bízz benne, és bátran indulj el ígéretére támaszkodva: „Bizony, én veled leszek!”

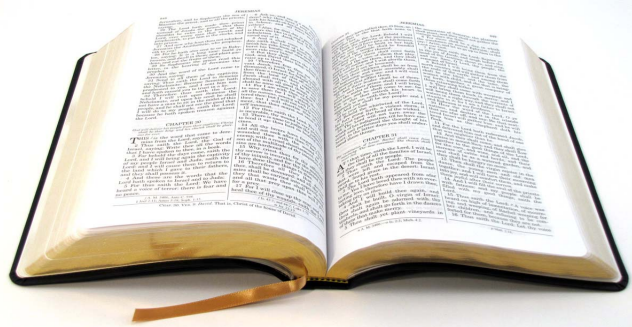
Forrás: www.maii.hu

ELUTASÍTOTT BIBLIA

Egy végzős egyetemista fiú már hónapok óta kinézett magának egy sportkocsit az egyik autószalonban. Tudta, apjának nem okozna gondot, hogy megvegye neki, ezért volt olyan bátor, és ezt kérte magának ajándékba annak öröme, hogy befejezi az egyetemet. A fiú véletlenül megtalálta az apja íróasztalán a kocsit megrendelőlapját. Nagyon megörült, hogy meg fogja kapni a kocsit, és izgatottan várta a diplomaosztó napját. Amikor végre eljött a nagy nap, és megkapta a diplomát, édesapja behívta az irodájába, és ezt mondta: – Fiam! Büszke vagyok rád, és nagyon szeretlek! Örülök, hogy ilyen jól helyt álltál az egyetemen, és most elkezdheted a nagybetűs életet. Hadd nyújtsam át sok szeretettel ezt az ajándékot – és erre egy szép díszdobozt vett elő. A fiú izgatottan kezdte el kinyitni a dobozt, és döbbenet látta, hogy egy Biblia volt benne, melybe arannyal bele volt gravírozva a neve. Nagyon mérges lett és ezt üvöltötte: – Apám! Van egy csomó pénzed és erre csak egy Bibliát vagy képes ajándékba adni!? – végül mérgeben elrohant, és otthagya a Bibliát a kis díszdobozban.

Evekkel később a fiú nagyon sikeres lett az üzleti életben. Volt egy jó állása, csodálatos családja és mindenki egészséges volt. Egyik nap eszébe jutott az édesapja, hogy meg kellene látogatnia, mivel már idős volt. A diplomaosztó napja óta nem látta. Miközben ezen gondolkodott, telefonon hívták és közölték vele a szomorú hírt, hogy az édesapja meghalt. Nagyon megdöbbent! Amikor elkezdte intézni a temetés körüli teendőket, elment az apja házába, mivel szüksége volt néhány hivatalos papírra. Belépett a házba szomorúság és megbánás fogta el. Apja iratai között keresgélve megtalálta azt a Bibliát, amit kapott tőle. Érintetlenül ott volt az asztalán, ahogy azt ő ott hagyta. Könnyes szemmel nyitotta ki, és az első oldalon a Máté 7:11 szerepelt apja kézírásával: – Ha tehát ti gonosz léteketek tudtok jó ajándékokat adni gyermekeiteknek, mennyivel inkább ad jókat a ti mennyei Atyátok azoknak, akik kérik tőle? És ahogy olvasta ezt az ígét, a Biblia hátuljából kicsúszott egy slusszkulcs. Annak a sportkocsinak a kulcsa, amit apjától kért. A bilétáján a szalon neve, ahol átveheti, és egy megjegyzés: kifizetve.

Milyen sok alkalommal utasítjuk vissza Jézus ajándékait, csak azért, mert nem abban a csomagolásban kapjuk, mint ahogyan azt kértük!



NAPI IGE
ÜZEN NEKED A BIBLIA!

SMS IGE:
0740 262880



A HITETLEN HEGYMÁSZÓ TÖRTÉNETE

Ez egy történet a hegymászóról, aki szeretett volna feljutni a legmagasabb hegycsúcsra. Erre a nagy útra sokévi felkészülés után indult el. De mivel a dicsőséget saját magának akarta, úgy döntött, hogy egyedül mászik fel a csúcsra. Elindult felfelé. Telt az idő, és késő este lett. Ahelyett, hogy éjjeli sátrát elkészítette volna, folytatta a mászást mindaddig, hogy besötétedett. Sűrű éjszaka terült a hegytetőre. Az ember körül minden fekete volt, a napot és a holdat nehéz felhők takarták be és semmi sem látszott. És hogy így mászott felfelé, éppen egy pár lépésre a csúcstól, megcsúszott, és nagy gyorsasággal esni kezdett. Csak fekete pontokat látott, és érezte a nagy erőt, ami borzasztóan húzta lefelé. Ezekben a félelmetes percekben életének összes szép és csúnya pillanata lepergett a szeme előtt. Elgondolkodva azon, hogy milyen közel is van a halálhoz, hirtelen megérezte, hogy milyen erősen húzza ez a kötel, amivel meg volt kötve. A teste a levegőben lógott... Csak a kötel tartotta. Abba a pillanatban, csak azt tudta kiáltani: Istenem segíts! Az égből váratlanul egy hang hallatszott: Mit akarsz, hogy tegyek? Ments meg engem! Tényleg hiszed, hogy megmenthetlek? Persze, hogy hiszem! Akkor vágd el a kötelet, amivel meg vagy kötve... Egy pillanatnyi csend lett, az ember úgy döntött, hogy teljes erejével kapaszkodik a kötelbe. A mentőcsapat meséli, hogyan találták meg másnap az elhunyt, és megfagyott hegymászót. A teste lógott a kötélben, amihez oly görcsösen ragaszkodott. Csak három méterre a földtől... És te mennyire ragaszkodsz a kötelékedhez? –Elengednéd? Soha ne kételkedj abban ami Istentől jön! Soha ne mondd, hogy elfelejtett vagy, elhagyott! Soha ne gondold, hogy nem gondoskodik rólad! Jegyezd meg, hogy mindig jobbján tart Téged!

„Légy bizalommal Istenhez, békülj meg vele, mert ennek jó eredménye lesz.” (Jób 22:21)



HÍVÓ SZÓ

540431 Marosvásárhely (Románia)
Kakukk utca 1.
E-mail: pereshunor81@gmail.com
Mobil: 0740 262880
Szerkeszti: Peres Hunor